

კვირა, 4 ივლისი, 1899 წ.

კვირა, 4 ივლისი, 1899 წ.

ბაზითი ღირს:

№	მან. კ.	თვე	მან. კ.
12	10	6	6
11	9 50	5	5 50
10	8 75	4	4 75
9	8	3	3 50
8	7 25	2	2 75
7	6 50	1	1 50

ცალკე ნომერი—ერთი შებრ

იმერია

„იმერია“ ტელეფონი № 227

„იმერია“ ტელეფონი № 227

სამს ივლისს გარდაცვლილი დიდი ხნის ავადმყოფობის შემდეგ პოლ პოლონიის ქვეყნიდან

სოფიო სვიონის ასული ბაბა-შვილისა

გულითადის მშობარებით აღუწყებენ რა ამას შვილები გარდაცვლილი ბულისა: ბარბარე და მარტინე ზამარის ასული და ალმა-სანდრა, დავით და ივანე ზამარის ძენი ბაბაშვილი და ნადეჟდა ზამარის ასული კოლტარასკისა, სოხოვენი ნათესავთა და ნაცნობთა მოპაზრდენ მიცვალებულის გასვენებაზე აღიქმანდრე ვაზაშვილის სახილდან, მოსკოვის ქუჩაზე, სამების ეკლესიაში, 6 ივლისს, დღის 9 საათზე, გვიამ დეკაპოლურ იქნება სოფელ ოქროყანას.

პანაშვიდი გარდახდოლი იქნება ყოველ დღე შაბათის პირველ საათზე და საღამოს შვიდ საათზე.

დამტკიცებულ იქნა კოლექტივა ასკოპრის ხარისში ზაქის გამსახის მსწავლებელი ჯინორიძე.

ახალი ამბავი

ქ. ტფილისის გვირგვინი, რომელიც უნდა შემკობილი იქნას განსვენებულის მემკვიდრე ცესარევიჩის კუბო, ვერცხლისა არის, გარ-შემო შემოწული აქვს მუხისა და დღვის ფოთლები, ძვეს შავს ფარზედ, რომელზედც ამოკრი-ლია ქ. ტფილისის ჯგერბი. გვირ-გვინზედ არის შედგენილი წარწერა: „დუვიწყარს სხვაგანს წვეწის სა-თაგანთა და უსახდროდ სავა-რედ ხელმწიფე შემკვადრე ცესარე-ვიჩის და დადას მთავრის გიორგი ალექსანდრე-ვისის ქალაქ ტფილისის ღრმად მშუქსად მცხთავრებაგან.“

საკომარეო კურსები

ქალქისა და ვაჭარებისათვის (წელი მეთვრამეტე)

კურსების დანიშნულება ის არის, რომ სპეციალური საკომარეო გა-ნათლება შექმნას მსურველთა, როგორც ქალს, ასე კაცს, და მოამზა-ლოს ვაჭარობის შემსრულებელ ანგარიშის დახელოვნებით მკოდნები.

სწავლის გათავების შემდეგ მოწოდებული ექნება: 1) საკომარეო კონომია, 2) საკომარეო არითმეტიკა, 3) ბუკვალტრანს (მარტივი, ორ-ეკვი და სანაკო), 4) არითმეტიკა სასაგარეო მოსახლეობისათვის, 5) საკომარეო სიყვარული, 6) საკომარეო და საომარეო წესდებანი, 7) მსწავლელ-წიგნის წესდებანი და შრომის (исправление дурного почерка).

სწავლა დაიწყება 15 სექტემბრიდან. ახლად შემოსვლილთა მიღება დაიწყება 1 სექტემბრიდან, ყოველ დღე დღის 10 საათიდან თერთმე-რამდე და საღამოს 4 საათიდან 8 საათამდე, კურსების საფარგლო, სახელ-აღქმანდრე ფრანგულად, № 9, სერაფიკისა და მთავრებისა, ახუაქისა ხარდამარ.

პროგრამების და წესები კურსებისა შესაძლებელი შეიძლება მიიღოს მსურველთა კურსების სადგომში და მათა შრომისათვის სახანკო კანტო-რაში, სიონის ქუჩაზედ.

ვინც ქალაქ გარეშე სცხოვრობს, შეუძლიან წერილით მიმართოს კურსების დამმართველს ს. შ. მანუკიანს, ტფილისს.

ქალაქის მოურავის მოადგი-ლემ მ. ს. შესტაკოვმა შეატყობინა ტფილისის გუბერნატორს, რომ ტფი-ლისის საბჭოს დადგენილების თანა-ხმად, განსვენებულ მემკვიდრე ცესარევიჩის კუბოს გვირგვინი შესა-მკობად ახასთუმანში მივლენ: ქლა-ქის მოურავის მოადგილე და საბჭოს ხმისმინე: თავ. ა. ბ. ბუბუთაიძე და ნ. ს. ფრიდონოვი.

2 ივლისს გორის მაზრის თა-ვლაზნაურთ, ყველა უწყებისა და მცხოვრებთა წარმომადგენლების თანადამსწრებით, გარდახდა პანა-შვიდი განსვენებულის მემკვიდრე ცესარევიჩის სულის მოსახსენებლად.

ამ ჟამად, როგორც იმისს, სათანადო მთავრობას მოუთხოვინა საგუბერნიო მთავრობათაგან ცნობე-ბი მოხარკე წოდების კერძო მემამუ-ლეთა ადგილ-მამულის შესახებ.

ქალაქის გამგეობის დადგირი-ლებით შეატყობინა ტფილისის გუ-ბერნატორს სხვა და სხვა ფირმებისა და კაცების პირობები ქუჩებისა და მოედნების მოკარწყვის შესახებ. მის პირობები, გამგეობის აზრით, ხელ-საყრელი არ არის ქალაქისათვის.

კვირას, 4 მათათვის, საღამოს რვა საათზედ, ტფილისის სათავადაზნაუ-რო ბანკის დარბაზში, დანიშნული

„შუამავალისა“

ეს კრება გაგრძელდება ოცს თი-სათვის შემდგომ კრებისა და ამის-თვის იგი კანონიერი იქნება, რამ-დენიც უნდა დაეწიას მის წილის პატრონი.

წევრთა ამხანაგობის არ გაეცხა-ვებათ ცალკე მოწყვეთს ბარათები.

ბრიგედი კერძო სამკურნალო ექიმის ნავასარიანისა

კერძო, ვორონოვის ძეგლის პირდაპირ) ავადმყოფთა იღებენ ექიმნი ყოველ დღე, კვირა დღეებს გარდა.

დღეობით:

ბ. ა. ნავასარიანი, 11—12 საათ. აღოსტატი, ვენეროლოგი (სიფილი-სი) და საშარდის ავადმყოფობანი.

ე. მ. ნიჭივანი, 9—10 საათ. სნე-ულენიანი: თვალისა, შინაგანი და ნერ-ვებისა.

ფ. ა. პანასანიანი—დილის 11—12 ს. პალთა სენით ავადმყოფებს.

ბ. ა. კანაშვილიანი, 1—1 1/2 საათ. შინაგანი და ბავშვებისა.

ადგილობრივის რედაქციების კრება ასოთ-ამწყობათვის საურთი-ერთო დამხმარებელ კისს დაარს-ების შესახებ გადადებულ იქნა 7 ივლისისათვის.

მიწად მოქმედების სამინისტროს მიერ გამოგზავნილ მოხელეს ბანს შერჩაბაგის საქირიდ უცენო განსაკუთრებული უფრადებმა მიქ-ცეს სიონის მაზრაში საუკეთესო გვიშის თამაქოს გაშენებას.

სტ. ფ. ფ. ა. იტყობინებენ, რომ ქუთაისის ქალაქის გამგეობამ ხელმოკრედ აღიარა შემდგომობა ადგილობრივის გუბერნატორის წი-საშე იმის შესახებ, რომ ინერერს მოედნების მოკარწყვის შესახებ. მის პირობები, გამგეობის აზრით, ხელ-საყრელი არ არის ქალაქისათვის.

ქალაქის გამგეობის განკარგუ-ლებით საბჭოს ხმისანი თავ. ნ. ბ. თუმანოვი პასუხის გებაში იქნა მი-ცემული საგაღმებელი დადგირი-ლებითა დადგირევისათვის იმით, რომ თავ. თუმანოვმა თავისი ნებით შე-მოკლბა და ხეტის საწყობად გა-დააქცოვა საბჭოს მიერის ერთი ნა-წილი, სიბერე 10 სეფენი.

30 ივლისს ტფილისის სთა-ვლაზნ. სადგ.-მამ. ბანკში მოხდა საჯარო ვაჭრობა ორის სოფლის და ერთის ქალაქის მამულის გასასყიდელ ვაღიან გარდასახდის შეუტრალიობის გამო. სოფლის მამულებზედ ირიცხე-

დუშოთა. 30 ივლისს აქ ერთ-უბლებურება მოხდა. ამ დღეს დღით სოფ. კობაჩისკოვლის ბუღაზ-ურის ვაჭარებელთა მამულების შე-სამუშაველად მ. გ. კობაჩისკოვ-ურითა. არავაში ვასილის დრო წყლის უბნში გადაუბრუნებია და საბარლო წყლის მსხვერპლი შეიქ-მნა, განსვენებულთა თუმცა ხნით 70 წლისზედ მეტი იყო, მაგრამ ვერც კი დღე სავანისად ქარავად და ვაწინ-ლად იყო; იგი ჩვენს მხარეში სამა-გალითა მეთურს და ოჯახის მეთურ-როს იყო, დასტოვა უფრო საუკეთ-ესოდ მოწოდებული შემეხვედრე-მამული და სახლკარი, რაცაც იმე-რითა ჩვენს დროში, განსვენებულ-თა უმსახურისა სხვა და სხვა დროს სა-მოქალაქო სამსახურში, ხოლო რ. კო-ბაჩისკოვლი თვითმმართველობა იქნა შემოდებული დღეშეშე, იგი არჩეული იყო ქალაქის თავად და თანამდებობის იგი უანგაროდ და პირნათლად ასრულებდა სიკვდი-ლამდე.

სოფ. დეზბუ (გურას). შინა-მთავრობის მოსოკეთა მთავრისა წიგნისა დასრულების ნება-როგა ჩვენსა წელს ორავე თხა-ნაწად ნება მივიღეთ. ბანკი უნდა დაეარსეთ. ახლად გვიან-შეუგდეთ წიგნთ სავანისა საქმე. წიგნთ სავანისათვის სხვა დროგან ბან-სარსენ მამულები დაეკეთათ. შექ-დეკა საყვარისა სხვა უნდა შევიძი-სოთ.

წმ. ნინოს დედათა სასწავლ-მო-ქმეო სასოკალბის საბჭო ავსალებს. რომ მომავლ სამოსწავლო წელს ტფი-ლისის წმ. ნინოს დედათა სასწავლ-ბულბა მოქმედება მოსწავლე ქალბა მი-ღება, თავისუფალ ადრავე ნიბის მხედვით, მხოლოდ შედეგს-გლასებში: მოსამწავლბულ გლასის შემ-დგირს განყოფილებაში—15 ადგილად; მოსამწავლბულ გლასის უფრას განყო-ფილებაში—5 ადგი, მე-VI კლასში—11; მე-III კლასში—4; მე-V კლ.—11; მე VI კლ.—8, და მე-VIII კლასში—18 ადგი. თხოვნება უოკლავარ საჭარო მოწოდებით უნდა წარედგინოს სისწავ-ლებლის კანცელრბას ანა ვეგაიანს 15 აგვისტოს. სოლო და ქალბა, რომელნიც ეგზამენით უნდა შეეადნეს სასწავლბულბა, უნდა გამოცხადდნენ გამოსადგებლად 26 აგვისტოს დღისა 8 საათზედ. მოვლბა განკურსით მოს-დება, მე VIII კლასში შესულის მსურ-კეთათვის საგაღმებულბა პანსიონში გლასებში (ფასი—250 მან. სასაწავ-ლო წელსათვის) პირველ ნახევარ წილს-სამოსწავლო გლასისად მოსწავლე ქალბებს უნდა შეიტანონ არა შეეანეს 20 აგვისტოს.

1-ლი ივლისს ტფილისის ოლქის სასა-მართლოში გაიჩნა ერენის მცხოვრების ირბა-ქმებათ-ოლდის საქმე, რომელსაც მხარდობდა ტფილისის საბადლისთა სკუ-ლის მხარეულის თანამშრომის შაქრა შაქ-დაშვილის დაბრა სკოლის ენოში, სადღ-ბრადებული და ერთი მისი ამხანაგი და-

მით რაღაც ბოროტ-განზრახვით შეპარუ-
ლიყვნენ. ოქტის სასამართლომ ბრალდებუ-
ლი ირაზა-ქარაბაღი-ოღლი დანაშაუდ სწრა-
ფა მიუსჯა ყოველ უფლების აყრა და ცი-
პიტორის არა ძალიან შორე ადგილებში გაგ-
ზავნა.

ბ ა კ ვ რ ი თ

აგერ რამდენიმე კვირა არის ბა-
რუშულ რუსულ-გაზეთში ისტორიულ
ფაქტების ცოდნით და სიმართლისა-
დენი მისწრაფებით თავი გამოიჩინა ვი-
ლაძე კ. მაკვარიანმა. ეტყობა წე-
რის ერის ისე გაუტაცნია ეს აღმანი-
ნი, რომ რაც ენახუდ ანუ უკეთ
თქვათ, წირიანა კალმის წვეგრზედ
ჰოადგება, ზედი-ზედ ახლის უბრა-
ლო მკითხველს თვალში. თუმცა ამ
ამორჩენილმა პუბლიცისტმა თავისი
წერილები იქიდან დაიწყო, რომ სა-
სურზაყანოებში მებრძოლ-ქართვე-
ლები არ არიანო, მაგრამ, ეტყობა,
ეს არ უნდა იყოს დედა-ბერი კ. მა-
კვარიანის სამწერლო ასპარეზზედ გა-
საძისა. მართალია, ცოტა ხანია
იპოვებოდა მოვლენა ჰეგელიანობის,
საგრამ მისი ცოტაც ბეგრის მანვე-
რებულა; ეს არის ბუნება დიდებუ-
ლის გვიმისა—ორის სიტყვით იმ-
აენსვე იტყვიან, რამდენს სხვა ორ
ივეს ლაპარაკს მოანდომებდა.

უთავაგრესი აზრი კ. მაკვ. უნდა იყოს
ამორჩენილ ქართველი ერის ნამდვი-
ლის ტიპისა. მან სამართალი ქართ-
ელთა ერს ჯერ-ჯერობით ჩამოათა-
ლა სამურზაყანო; მერე დაგვიტყვიან,
რომ რუსთაველი, ჩვენი უთბო რუს-
თაველი, ქართველი-კი არა ყოფილა,
რამედ იტალიელი, რომლის ერთი
პიძ-შვილი თურქთ თვით კ. მაკვა-
რიანს უნახავს ამ დღებში ბათუმის
უღერალებედ. მიიღი და ნუ დაიჯე-
რებთ, რომ რუსთაველი იტალიელი
ყოფილა!

ეტყვი ხომ ჩამოათალა ქართვე-
ლებს, ახლა ნახეთ კიდევ რა ზომებს
ხმარობს ეს გმირი, ერთს წერილში
ან სამურზაყანოლებს ორჯერობა
დასწამა უბრძოლველ ომში. როდესაც
სასაყვედურს იხვევ ბათუმელ გაზე-
თში, რომ ეგ არ შეუფერის თქვენის

სთან ფაქტს აღმინან: მთელ ხალხს
როდი უნდა დასდოთ მაგისთანა-
ნდელი ბრალიო, — ჩვენმა გმირმა სა-
უსტოვო პასუხი გასცა თავის შემე-
რცხენელს. განა მარტო სამურზა-
ყანოებმა უღალატეს, მებრძოლებიც
ეგრე მოიტყენ ომარ ფაშას შემოხე-
რებთ, რომ კ. მაკვარიანი მართა-
ლია.

მაგრამ ერთი დიდი სიკეთე-
ცისკრის ამ ახლად მოვლენებულს მწე-
რალს. ეტყობა დიდი გულ-კეთილი
და გულ-ჩვეული აღმანი უნდა იყოს
იგი. სამურზაყანო და რუსთაველი
რომ ჩამოათალა ქართველებს, სხვა-
რაღა თქმა უნდა, ქართველები გულ-
ნაკლულად ამირჩებიანო და უნდა
დავამწვილოვო. და ერთი საუცხოო
საშუალებე გამოიგონა. ნუ გეზინინთ
იფრთა ძენოვო, თუ სამურზაყანო-
ებში არ არიან ქართველები, სამა-
გირადი და, მაკვარიანს, ქართველი
ვარ, თუ რუსთაველი იტალიელია,
მე მაკვარიანი ხომ ქართველი ვარ
და მეც გეყოფილი სიღრმედალაო.
ოღინდაც! მოდი და ნუ დაიჯე-
რებთ, რომ კ. მაკვარიანიც გეყოფა!

უთუა

სამხელ მანქანების ბაზრისა მი-
ნისში.

ზოგი კვირა, როგორც იტყვიან,
მარგებელია. მუშის მეტის-მეტად სი-
ძვირე, რომელიც ადის თითქმის
შვიდ-რვა ამაზამედ დღეში, გამოი-
წერა ქიზურის მანქანების შექმნა. ამ
ორი წმინდა წლის წინად ძვირად მოი-
პოვებოდა რკინის გუთანის-კი,
დღეს ვერ შეგხვდებით ჩვენში ოჯე-
ბას, რომ მანამაპაპებს ხის გუთანის
ხმარობდეს. წველიწადში სულ უკა-
ნასკელი 3000 რკინის გუთანი გა-
დის ქიზურში. იქამდის განვითარ-
დენ ქიზურელები გაუმჯობესებულის
სამურზაყანო იარაღების ხმარებაში,
რომ სამხელ მანქანების შექმნა-
დაიწყეს. 27 თბათვის მოხდა აქ
დასკულ ტუის ახლო, სოფელ მოლ-
დის მინდორ-ყანებში, გამოცდა სამ-

კლის მანქანებისა, რომლებიც ბ.ნ
მანქანის უფროსი კ. ზ. მანქანის
თხოვნი იყო გამოგზავნილი ბ.ნ აუ-
ფერების ფირმის მიერ, ფირმის წარ-
მომადგენელი იყვნენ ბ.ნ. შავერ-
დოვი და ფრიგა. გამოცდა ორი
მანქანა. მაკვარიანის სისტემისა
სამხელ მანქანა, სახელად „დუხი“
და სამხელ და ძნის შემკველი
მანქანა. საუცხოოდ ამირჩეულმა
ადგილმა საშუალო ქიზურე მიიზიდა
მრავალი მსაყურებელი. ექვსი საათი-
დგან ვიდრე 12 საათამდე გასტანა
მანქანების სამუშაო მოწყობა-
გამართავდა. სწორედ 12 საათზედ და-
იწყო მანქანების გამოცდა. ჯერ
გამოსადგეს სამხელ მანქანა „დუხი“
როგორც უფრო მარტივის მოწყობი-
ლებისა და შემდეგ მეორე სამხელ
ძნის შემკველი მანქანა, რომელიც
უფრო რთულია მოწყობილებით.
პირველის სამუშაოდ არის საჭირო
ორი ტყენი და ოთხი კაცი. მეის
იგი 16 დღიურს დღეში, განცხადე-
ბის თანახმად დაგასრულია 275
მანათად. მეორეს უნდა ოთხი
ტყენი, ორი კაცი, მეის 22 დღიურს
დღეში და დაგასრულია 425 მანა-
თად.

რეკი დაიძრა მანქანა, იგრალია
და ამოდენა ხალხი—ცხენოსანი და
ქვეითი ზედ მაშუკდა; ტყვეადარ იყო
ხალხისაგან, მანქანის უფროსის წლის
ქსულეში დადგარიც. დღისმთავი-
ბით ხალხი დალაგდა აქეთ-იქით
ყნის პირად. დიწყო მანქანის დე-
ხანის მოქმედება. დღე მუშაობა
შემანქანის დაუმხარებლად. პირვე-
ლად ცოტა არია სამუშაო, მაგრამ
მალე ძალიან კარგად დაიწყო მუ-
რთის მოსმით თითქმის მთელის საე-
რის ოდენა ადგილს მიიჭიდა; თი-
თოველს ძანს, შეუკვრულს, წყნარ-
ად გადმოაყვამბდა და დააგდო
მომკვლის ყანაში. ძნები მწკრივად
ეყვობოდა. ხალხის სიხარულს საზ-
ღვარი აღრა ჰქონდა. ისე წმინდად
იწყებოდა, რომ ძნელი იპოვოს
საკმა მომუშაოელი, შვი დარჩენილი
თათთავი. სამწუხაროდ, ძალიან ძი-
რში მეის, რის გამო, უტყველია,

დიდი შრომა დასჭირდება ყანის
ლევწის დროს. ეს შეუნიშნავი, რა-
საკვირვებელია, არ ღარჩა. აწუღ
იქნა მანქანა, რომ მაღლა მოქე-
ლიყო ყანა. მესამედ აუწვია კიდევ
მაღლა მემანქანემ და გალოცხდა,
რომ ამაზედ მაღლა მა აღარ შეიძ-
ლინა მანქანა. მანქანამ ძალიან უტყვე-
ლიყო მოქმედება, არაი, ალაგალაგ
მოსამალო დააგდო და ბევრი შო-
და-შოგ თათთავი დაანარჩუნა. აღ-
მოჩნდა, რომ ძირში და საშუალო
სიმაღლეზედ მანქანა ძალიან კარგად
მოქმედებდა, ხოლო მაღლა მეს-
დრის ცუდად და უსწორ მასწორად
ჰქმნა. რადგანაც წელს ყანები
იქ, სადაც გამოცდა მოხდა, ისედაც
დაზღვებია, ეს ნაკლი ძალიან არ შე-
ეცნია მანქანას. ყანის პატრონები
პირ-იქით სთხოვდენ კიდევ, რომ
ღმინდ ძირში მოეყვით ყანა. ხო-
ლო შორაქში, სადაც ყანები ისეთი
მაღლია, რომ ცხენოსანი კაციც-კი
შოგ დაიმაღლება, ეს ნაკლი რასაკვი-
რებელია, დიდად შესამწევად გახდ-
და, რადგანაც აქ ძირში მოქა შეუ-
ძლებელია.

იმის საცდელად, თუ როგორ
იმუშავებდა მანქანა, წააქციეს ყანა,
მაგრამ მანქანამ მშვენივრად მოქო
წაქვეული ყანაც. ერთი ქიზურე-
ლი მუშა გაეჯობა მანქანას
წმინდა და ლახითინად მოქა ძნის
მანქანაში, მაგრამ ყველამ ამჯობა
მანქანით მოქილი. ადგილუკენი-
თი, დაიღობა მუშა-ხალხმა, რი-
ლათი უნდა ვაცხოვროთ ჩვენი ცოლ-
შვილიო. ეს ცოლი ეშმაკის მანქანა
ვიღასთვის გაუშვებს სამუშაოსაო.
გამოცდა სამხელის მანქანის „დე-
ხანი“, დიწყო—12 საათზედ და
დასრულდა ნაშუადღევის 1-ლ საათ-
ზედ, მანქანამ იმუშავა სულ ერთი
საათის განმავლობაში და მოქო
ერთს დღიურამდე. ნამუშავარი ყვე-
ლასაგან დაიბარებელი იყო კარგად,
მხოლოდ საეჭიოა, რომ მანქანამ
მოქადა დღეში თთ დღიურზედ მეტე,
თუ რომ დღეში თთ საათს იმუშა-
ვებს. რასაკვირვებელია—ერთს ამ მან-
ქანის ღირსებად, სხვათა შორის,

უნდა ჩითვალის მისი მოწყობილ-
ვის მარტივობაც, რაიცა სრულიად
შესაძლებელს ჰყოფს მის ადვილად
ხმარებად.

რადგანაც პირველმა მანქანამ სვე-
სებით ვერ დაეკმაყოფილა მოთხოვ-
ნილება, ხალხი დიდის იმედით მოე-
ლოდებოდა მეორე მანქანის გამო-
ცდას. რაღაც მიზეზისა გამო ეს დ-
ლის სიფრთხილით და მომზადებით გა-
მოიტანეს ძლიერ-ძლივობით 1 საათზედ.
„ხომ არ შევირცხებიოთაო.“—დაურ-
სულა მანქანის უფროსმა ფირმის წარ-
მომადგენელმა და იმთაც მიუგეს:
„ყველა თავის რიგზედ არისო.“ ნე-
ლის ნახვით გამოვიდა მანქანა.
დაიწყო მუშა ყანისა, რომელიც იქ-
ნებოდა სივრცით 2 1/2 დღიური. ის-
კოდა სუფთად და მწყობრად, მხო-
ლოდ ძნები ძალიან პატარა და დუ-
ნედ აკვრებოდა კანაფით და თანაც
ყნში იკვრებოდა. ეს ნაკლუდებე-
ნება მალე გასწორდა, ძნის შეკვრ-
მანქანამ მაგრად დაიწყო და ნამუშა-
ვარცა შედარებით უფრო მარტივად
დაგზავდა. მანქანაში ება ოთხი ტყე-
ნი და ამუშავებდა ორი კაცი. სულ
სამ-ოთხ ჯერ შემოუარა მანქანამ
ყანას და თითქმის განახლებდა. ხალ-
ხი ჰყვირდა „ძალიან კარგია, ძა-
ლიან კარგია“. გამოცდა მეორე მან-
ქანის დასრულდა მესამე საათზედ.

ბოლოს მთლად ხალხი მანქანები
გაღებულ იქნა ფოტოგრაფიო-
ლად აქ დამსწერი ფოტოგრაფის რი-
ინაშვილის მიერ.

ხელად გამოაგარიშებდა აღმო-
ჩინა, რომ მუშით მოქა ასის დღი-
ურისა ღირს 300 მანეთამდე, ხოლო
მანქანით ეს დაჯდება ას მანეთამდე.
ამ ნივრად წმინდა მოგება არის 200
მანეთამდე. ორივე მანქანა შეკლე-
ბით ერთი ერთმანეთის შედენილ იქ-
ნა მკვიდრთა მიერ. სამხელ მანქა-
ნა „დუხი“ შეიძინა არაბობიკლმა
გლეხმა დათუკვირება საამხანაოდ
სხვეთან ერთად, ხოლო სამხელ
ძნის შემკველი მანქანა შეიძინეს
ზემო-მანხანში მცხოვრებთა
ერთ ნატრივილიმა საამხანაგოთ ყო-
ჩინაშვილებთან, რომიტაშვილებთან

ველეტონი

მე მოცხალს მძირი

მე მოცხალს გეტარი, მკვდართან საქმე
სულაც არა მაქვს...
ვინც რომ ერთხელეც შეხლამოდ
დამიწებულა,
ის ვით ვიტარი, ვით ვიძახო
ვი და უფი;
ღმერთმა აცხონოს, ის თვისს გზაზე
გამეზავრებულა.

მე მოცხალს ვეტარი, იმ მოცხალსა,
ჩემო მკითხველო,
რომელიც სცხოვრობს, ცხოვრება-კი
ვერ შეუტყნა...
ვეკლას აწუხებ... დაწაწალებს
მარად უსაქმოდ...
რა ჰქნას არ იცი... სწორის ზუსთივის
ვერ მიუგვინა.

გ. რუხაძე

რაშია ბედნიერება?..

მატარა იგვი კლ. კორდოქოსი.
(ფრაგულთაგან)
დღე დღეს მისდევდა... ბევრმა
დღემ განვლო... მაგრამ მე მიიცი

ვერ მოვახებრე და ვერ დავიწეე მშვე-
ნიერ არსება, რომელიც ჩამიარა
წინ, ვითარცა საკვირველმა რამ მო-
ჩვენებამ. და აი, როცა თითქმის
დავუპირდაპირდი, შევნიშნე იმის
მშვენიერს სახეზედ რაღაცა მიმზღ-
ველი დღილი.

ხული გაუფულოდ, მივიზიდე ჩემსკენ
და ჩაებურებულე:

— ვინ ხარ? მითხარ!..
მოჩვენებამ მითხარა:

— ხალხის ენით რომ ვთქვა, სა-
ხელად მქვინ „სიამოვნება“, მაგრამ
შენთვის კი მე სულ სხვა ვარ.

მე-კი ვეხვეწებოდი:
— მშვენიერო არსებავ! მითხარ,
რა გქვინ „ჩემთვის“?

— მიპასუხა:
— შენთვის ჩემი სახელია „ცო-
ლვა“!

გულ-ღრმობიერად შევხედე მიმზი-
დველს, გრძნობით სასვე თვალბეჭში...
მაგრამ მიიცი იოვი გავანტე და გან-
ვშორდი.

— ცოტა ხნის შემდეგ გზად კვლავ
შეხვდა ახალი მოჩვენება, მიმზიდე-
ლისა და ამასთანავე საკვირველის
სანახაობისა. დღახანს დადევდი უკან
და დავიწეე თუ არა, ენახე, რომ

იმისი სახეც საკვირველის სილამაზი-
სა იყო.

ვკითხე:
— ვინ ხარ-მეთქი? მითხარ!..

— მოჩვენებამ მიპასუხა:
— ხალხის ენით რომ ვთქვა, ჩემი
სახელია „სიყვარული“, მაგრამ
შენთვის-კი სულ სხვა მქვინ. ათას-
ში მხოლოდ ერთს კაცს შეუძლიან

დაიქალოს და ჩემს შესახებ სიტყვას,
გზად შემხვდარი, მაგრამ თუ ერთს
შეგხვდეს ვისმე, თავისი დღეში არ
დატოვებ: ის ჩემ მიერ რჩეულია,
მაგრამ ნუ დავიწყებ, რომ მთელს
სიკაცობაში ხელ-მეორედ ვეღარ
შეხვდებოდა..

მის შემდეგ კარგა ხანს დავეცე გა-
ნუყვრელად „სიყვარულთან“, ვიდრე
გავებდადი და ვკითხავდი იმის, რაც
მე გულს მიტყენიდა და მასუბებდა:

— მშვენიერო! ნუ მტანჯავ, მი-
თხარ, რა გქვინ განსაკუთრებთა? ჩემ-
თვის?

— სიყვარულმა თვლების ბრია-
ლით მიპასუხა:
— შენთვის ჩემი სახელია „ცოლ-
ვა“!..

გაოცებული შევკურბდი იმის
პრისხანე სახეს და დღახანს ვერ შე-
ძებლ თვლები მომეშორებინა ამ

სანახაობისთვის, მაგრამ მიიცი ძალი
დავატანე ჩემს თავს და განვშორდი..

— მაგრამ აი კვლავ შემეშახა მოჩ-
ვენების ნახვა. ერთს საშიშარს აღ-
ავს, ღრუბლიანსა და ჩამოხრლე-
ბულს დღეს, წინ გამიარა მოჩვენე-
ბამ და ოდნავ შეგებო.

გამოვეცილე უკან, მაგრამ იგი არა
ჰკრებოდა, არც-კი ჰჭურბოდა გაქ-
ცივის, პირ-იქით, მობრუნდა ზე რაც
ვიხივებ, მომიახლოვდა. შევნიშნე,
რომ იმის სახეს სიმშვიდე და სით-
ნობეა გაღაჰყვრია და იმ ცოცხა და
გაყინულ ამინდში უფრო მშვენიერ-
რად ჰქნენიდა.

— ვინა ხარ? მითხარ!.. ვეხვეწე-
ბოდი მე.

მიპასუხა:
— ხალხის ენით რომ ვთქვათ, ჩემი
სახელია „სიკვილი“. მაგრამ შენთვისა

და ყველა იმითთვის, ვინც-კი თვითვე
მიმეწოდებს და მიმბოძებს, მე სულ
სხვა სახელს მემხანია!

— მგონია, რომ მხოლოდ შენ
„დამამშვიდებ“, რადგანაც ზედად არ
მიწერია, არც „სიამოვნება“ და არც
„სიყვარული“, მხოლოდ „სიკვილი“-
და დამირჩინა.

მან წარმოსთქვა:

— „შენთვის“ და იმითთვის, ვინც
თვითვე მიმეწოდებს და მიმბოძებს,
— მე შეწოდება „ცოლვა“!

კვლავ განვშორდი ამასაც და მწე-
ხარედ და უშიშოდ გავუდექე ჩემს
გზას..

— დღე დღეს მისდევდა...
რამდენიმე ხნის შემდეგ მომე-
ცენა, რომ ვიღაცა მომდევდა გვერდ
და... შემაყენა.

მოვიხედე და თვალ-წინ წარმომი-
დვა ვიღაცა კაცი, რიხინისა და არა-
ჩვეულბერივის გამომტყველ სანისა,
როცა ერთთორად ამწვენებდა იმის
წარბ-შერკმულს შუბლს.

მან მითხარა:
— ზოგისთვის ჩემი სახელია „შრო-
მა“, ზოგის სხვას მიწოდებენ, მე-
რამ ჩემს წინაშე-კი სულ ერთი
არაი!

დღე ხანს დავეცე „შრომასთან“
მარტოდ-მარტო და იმისათვის აღარ
მიკითხავს, — რა ერქვა „ჩემთვის“.

თვითვე ვიგრძენი და მიხვდი, რომ
იმისი სახელი „ჩემთვის“ „სიმშვიდე“
იყო.

ივანე მისულიშვილი

